

[Udenrigsministeren.]

uden hverken at have ydremission eller højskolebevægelsen, Mellempfolkeligt Samvirke, ungdomsbevægelser, kvindebevægelser, forskellige kooperative, kulturelle og skolemæssige bevægelser med i arbejdet? Ja, så ville denne kritik blive tifold stærkere, og med rette. Vi skal også tænke på, at hvis vi virkelig vil nå frem til at anvende til disse opgavers løsning ikke blot som i øjeblikket 20-30 mill. kr. pr. år — summer, der her er blevet kritiseret som værende alt for beskedne — men det dobbelte, det tredobbelte eller det firdobbelte, så behøver vi de folkelige organisationers medarbejde, og skal vi have dem som medarbejdere, må vi virkelig også give disse organisationer adgang til i det råd, vi nedsætter, at deltage i rådgivningen bag ved den administration, der skal udøves.

Jeg er meget taknemlig over det ærede medlem fru Edel Sauntes indlæg. Jeg synes, det var et meget centralt indlæg. Det er rigtigt, at teknisk bistand ikke blot er et spørgsmål om økonomi eller teknik. Det er et spørgsmål om sociale og kulturelle problemer, det er et spørgsmål om undervisning og uddannelse, det er et spørgsmål om menneskelige problemer overført til u-landene, menneskelige problemer i den allerbredeste forstand, og her behøver vi et forum bag os til at støtte os og til at inspirere os, et forum, der går langt videre end til den 3 mands komité, det ærede medlem hr. Per Federpiel ville sætte til at ordne det hele.

Jeg var også meget glad for det ærede medlem hr. Henning Rasmussens indlæg. Der er for mig ingen tvivl om, at ungdomsbevægelser og kvindebevægelser har gjort en særlig indsats og føler et særligt ansvar, og det bør vi lade os inspirere af, og vi bør samtidig lade disse organisationer få lov til at arbejde videre med tingene. Derfor er det, vi foreslår dette store råd. Det er jo ikke et administrativt organ, det er ikke et råd, der skal koste ret mange penge, men det er et råd, hvor meninger kan brydes og initiativer komme frem, hvorefter så en mindre gruppe mennesker sammen med et koncentreret administrationsapparat effektivt, billigt og hurtigt træffer de nødvendige administrative afgørelser.

Jeg forstår godt, at man kan være kritisk indstillet over for et institut; det var flere

af de ærede medlemmer, bl. a. de ærede medlemmer fru Hanne Budtz og fru Else-Merete Ross. Jeg forstår godt denne skepsis. Når vi er gået lidt hurtigere frem med instituttet, end det oprindeligt var udvalgets tanke, skyldes det vor deltagelse i nordisk samarbejde. Det har nemlig vist sig, at man både i Sverige og i Norge er meget langt fremme på disse områder. Jeg havde egentlig troet, at når vi på Nordisk Råds initiativ fik den nordiske ministerkomité om disse problemer, kunne vi bl. a. enes om et fællesnordisk institut, der så kunne supplere det arbejde, der gøres på universiteterne, og uddrage de resultater af forskningen, som kunne være nyttige for det praktiske arbejde i u-landene. Det har imidlertid vist sig, at sådan kan det ikke blive, idet man fra svensk side allerede har besluttet at oprette et institut, der skal specialisere sig på Afrika; også i Norge har man, så vidt jeg har forstået det, besluttet sig for at oprette et institut, og vor mulighed for at komme ind i et nordisk samarbejde, vor chance for at komme med, er, at vi opretter noget lignende og vælger Asien, som vel for resten rummer de u-lande, vi traditionelt står i den mest intime forbindelse med.

Institut er måske egentlig et forkert udtryk; det kan være, det er dette forkerte navn til den nye institution, der rejser kritikken. Måske skulle man kalde det noget helt andet. Jeg tror, det var det ærede medlem fru Else-Merete Ross, der havde et meget bedre udtryk end institut, idet det ærede medlem kaldte det dokumentationscenter. Det kan jeg helt gå med til. Det er ikke tanken, at man skal oprette noget, der kan konkurrere med universiteterne; det er kun tanken at oprette noget meget nødtørftigt, der i samarbejde med de andre nordiske lande skal give os den forskningsmæssige dokumentariske baggrund, uden hvilken de mange millioner måske bliver givet forkert ud.

Også det nordiske samarbejde har man været skeptisk over for fra nogle sider. Den ærede ordfører for det radikale venstre, fru Else-Merete Ross, mente, at når man så, hvor svært det var at blive enig om noget internationalt, hvorfor skulle man så yderligere komplicere situationen ved også at have noget fællesnordisk? Her vil jeg gerne henvise til det ærede medlem fru